

ת"פ 13538/04/14 - מדינת ישראל נגד דוד גרבי

בית משפט השלום באשקלון

06 אפריל 2016

ת"פ 13538-04-14 מדינת ישראל נ'

גרבי(עציר)

באיחוד דיון עם:

ת"פ 1073-04-13

ת"פ 10519-07-13

ת"פ 19578-03-14

13549-04-14

בפני כב' השופטת דינה כהן, ס.נשיאה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד גרבי (עציר)

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ליפז סימני

הנאשם בעצמו הובא באמצעות יחידת נחשון בא כוחו עוה"ד דן גרובס.

קצינת מבחן הגב' גיתית ינון

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. עניינו של גזר דין זה הינו בצירוף של ארבעה תיקים.

במסגרת ת"פ 13538-04-14, הורשע הנאשם, יליד 1982, בעבירות של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") והסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין.

במסגרת ת"פ 1073-04-14 כניסה למגורים לבצע עבירה, לפי סעיף 406(א) לחוק העונשין.

עמוד 1

במסגרת ת"פ 10519-07-13 הורשע הנאשם, בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. יצוין כי הנאשם לא כפר בעצם אמירת הדברים אך טען שאין מדובר באיומים ובהכרעת דין מיום 6/11/2013 הורשע הנאשם ע"י כב' השופטת הבכירה רובין לביא. עם פרישת כב' השופטת הבכירה לביא, הועבר התיק לטיפול.

במסגרת ת"פ 19578-03-14 הורשע הנאשם בעבירות של **תקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק העונשין ו**איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

2. ואלה העובדות בהן הודה הנאשם ועל יסודן הורשע:

ביום 6/4/2014 סמוך לשעה 05:30 נכנס הנאשם לחצר בית באשקלון בכוונה לבצע עבירת גניבה וזאת תוך הפרת תנאים מגבילים של מעצר בית מלא למעט שעות התאווירות בין השעות 18:00 ל-20:00 שהוטלו עליו במסגרת הליך אחר. (ת"פ 13538-04-14).

ביום 29/3/2013 סמוך לשעה 04:00, הגיע הנאשם עם סוס ועגלה לבית בעיר אשקלון. הנאשם נכנס למחסן בבית בכך שפתח את שער הכניסה לחצר הבית ונכנס יחד עם הסוס והעגלה לחצר הבית בכוונה לבצע גניבה (ת"פ 1073-04-14).

ביום 3/7/2013 סמוך לשעה 02:30 התקשר הנאשם מטלפון נייד למוקד המשטרה 100 ושוחח עם שוטר. במהלך שיחת הטלפון, איים הנאשם על השוטר "אני יכול לרצוח את אשתי? להרוג אותה? יש אפשרות?" והשוטר שאל בתגובה "איך?" והנאשם השיב "אני יכול לרצוח את אשתי? להרוג אותה?" בכוונה להפחידו או להקניטו (ת"פ 10519-07-13).

ביום 20/2/2014 סמוך לשעה 16:00, עת חלפה המתלוננת בשביל הסמוך למקום מגורי הנאשם באשקלון, יצא הנאשם מפתח ביתו יחד עם כלבו, וכאשר המתלוננת ציינה שהיא מבקשת לעבור בשביל, שהינו נחלת הכלל, בעט הנאשם ברגלה של המתלוננת באמצעות רגלו.

ביום 6/3/2014 סמוך לשעה 04:30 לאור נביחות של כלביה, הבחינה שכנתו של הנאשם כי הנאשם עומד אל מול ביתה ומשמיע קולות על מנת לגרום לכלבים לנבוח. בהמשך, כשהבחין הנאשם במתלוננת יוצאת מביתה, איים עליה הנאשם, בין היתר "אני אראה לך מה זה" ו"אני אתחבא לו באיזו סמטה ואחזר לך את הילד מלמטה עד למעלה".

(ת"פ 19578-03-14).

3. הנאשם נעצר בגין עבירת האיומים (ת"פ 10519-07-13) ושחרר בתנאים מגבילים. בהמשך, לאחר שהפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו, שב הנאשם ונעצר (במסגרת ת"פ 13538-04-14).

כפי שיפורט בהמשך, הנאשם שוחרר ממעצרו לצורך השתלבות בהליך טיפולי ולאחר כחמישה עשר חודשים, שב ונעצר בעקבות הפרת תנאי המסגרת הטיפולית שבה שהה.

4. כנגד הנאשם שני מאסרים מותנים תלויים ועומדים. האחד, בן שבעה חודשים, מיום 19/6/2011 (ת/6) והשני, בן שישה חודשים, מיום 9/10/2011 (ת/7).

הצדדים אינם חלוקים כי שני המאסרים המותנים הינם "חבי הפעלה".

בנוסף, כנגד הנאשם התחייבות כספית ע"ס 6,000 ₪ מיום 19/6/2011, שהוטלה על הנאשם במסגרת ת"פ 22034-05-10 (ת/8).

לחובת הנאשם 15 רישומים פליליים, כשהרשעותיו האחרונות הינן בגין עבירות מהשנים 2009-2011. בעברו של הנאשם הרשעות מתחומים שונים, ובין היתר, הכשלת שוטר, עבירות רכוש וסמים (ת/5).

5. מתסקיר שירות המבחן מיום 16/1/2014 (שהתקבל במסגרת ת"פ 1073-04-13) עולה כי הנאשם, כבן 31, גרוש ואב לשני ילדים. לדבריו, טרם מעצרו, עבד בחברה לאיסוף פסולת באופן עצמאי. הנאשם תיאר בפני השירות כי בעקבות קשיי הוריו הופנה יחד עם אחיותיו לבית ילדים, שם שהה כשנתיים, ובהמשך נדד בין מסגרות חינוכיות שונות. הנאשם לא שירת בצבא בשל אי התאמה, התקשה להתמיד במקום תעסוקה קבוע ונע בין עבודות בתחומים שונים. הנאשם החל לצרוך סמים כבר בהיותו כבן שלוש עשרה. בתקופה זו, החלה גם מעורבותו בפלילים.

הנאשם שיתף את שירות המבחן כי לאחרונה אינו צורך סמים אך עם זאת, הביע רצון להשתלב בטיפול בתחום זה.

הנאשם הופנה לטיפול במרכז להתמכרות באשקלון, יצר עמם קשר ולאחר ביצוע בדיקות רפואיות מקיפות החל להיפגש באופן פרטני עם עו"ס מטפלת בתחום זה.

במסגרת הקשר הפרטני הוחלט כי הנאשם זקוק, בין היתר, למסגרת טיפולית אינטנסיבית במסגרת מרכז יום. ביום 11/12/2013 התקיימה וועדה שמטרתה הייתה לבדוק את התאמת הנאשם למרכז היום. הנאשם ביטא בפני הוועדה מוטיבציה לערוך שינוי בחייו על מנת לשקמם, ביקש את עזרת הגורמים הטיפוליים והתחייב להליך הטיפול. הנאשם נמצא מתאים למסגרת מרכז היום ואף נקבעו לו תאריך קליטה ותכנית השתלבות למרכז היום. צוין כי בשל קשיים שנבעו מתנאי מעצרו של הנאשם, התקשה הנאשם להגיע בזמן ולשתף פעולה באופן מלא. בשיחה משותפת עם הנאשם, הוחלט להשהות את הליך השתלבות הנאשם במסגרת מרכז היום עד להחלטת בית המשפט להקלה בתנאי מעצרו.

השירות התרשם כי הנאשם מופנם, בעל מאפייני אישיות ילדותיים, כי חייו אופיינו בעזובה רגשית וחינוכית, מעורבות פלילית מגיל צעיר והיעדר מערכות תמיכה משמעותיות.

הנאשם ביטא בפני השירות עייפות מאופן התנהלותו והביע רצון לשנות את מהלכי חייו ולנתבם לאפיקים נורמטיבים ומתפקדים.

השירות העריך כי ללא הכוונה הולמת שתתמוך בנאשם ותעזור לו לרכוש מיומנויות בסיסיות לחיים תקינים ונורמטיביים, קיימת רמת סיכון להתנהגות עבריינית חוזרת.

לאור זאת, המליץ השירות על הקלה בתנאי מעצרו לצורך השתלבות בהליך הטיפול.

בהתאם לכך, שונו התנאים המגבילים שבהם שהה הנאשם, חודש הקשר עם היחידה להתמכרויות ולאחר שבוע הכנה למרכז היום, נקבע לנאשם תאריך קליטה למרכז היום. (עולה מתסקיר מיום 9/2/2014 שהתקבל במסגרת ת"פ 10519-07-13).

מתסקיר מיום 7/5/2014 (התקבל במסגרת ת"פ 10519-07-13) עולה כי הנאשם השתלב בטיפול במרכז היום, התקשה לתפקד באופן תקין ולעמוד בדרישות המסגרת הטיפולית. בוועדת הערכה שנערכת בעניינו של הנאשם הוחלט כי יופסק טיפול הנאשם במסגרת מרכז היום, בשל קשיי הנאשם, והנאשם ימשיך את הטיפול באמצעות קשר פרטני ובדיקות שתן. עוד הוחלט כי הנאשם יופנה במסגרת המפגשים הפרטניים לאבחון תעסוקתי ותיבחן אפשרות שילובו במסגרת טיפולית סגורה.

עוד צוין כי ביום 11/4/2014 נעצר הנאשם. במפגש עם קצינת המבחן במקום מעצר הנאשם ביטא הנאשם עייפותו מהעולם העברייני וציין כי הוא מודע לכך שאינו יכול לשנות את דרכו לבדו אלא הוא זקוק לעזרה. הנאשם ביטא רצון לנסות להשתלב במסגרת טיפולית סגורה של קהילה טיפולית.

לאור זאת, נבחנה התאמת הנאשם לקהילה טיפולית "רוח במדבר" והנאשם נמצא מתאים להשתלבות בה.

ביום 18/11/2014 הנאשם נקלט בקהילה (עולה מתסקיר מיום 19/11/2014 שהוגש במסגרת ת"פ 10519-07-13 וכן מתסקיר מיום 25/12/2014 שהוגש במסגרת ת"פ 1073-04-13 ומתסקיר מיום 8/1/2015 שהוגש במסגרת ת"פ 13538-04-14).

מתסקיר מיום 10/11/2015 (הוגש במסגרת ת"פ 10519-07-13) עולה כי הנאשם שוהה מזה כשנה בקהילה. לפני זמן קצר עבר לשלב ב' של התוכנית. צוין כי הנאשם הינו מורכז, בעל קשיים תפקודיים, שפעל במשך שנים רבות בחייו על פי נורמות עברייניות והתקשה לתפקד באופן תקין ונורמטיבי. הטיפול בנאשם מורכב ומלווה בעלויות ומורדות. לאור זאת, התרשם השירות כי טרם בשלה העת לסיים הליך זה במסגרת צו מבחן והומלץ על דחיה בת שלושה חודשים נוספים במהלכם ייערך מעקב אחר תפקוד הנאשם בשלב ב' בקהילה, הכולל גם יציאה לעבודה (השתלבות הנאשם בקהילה צוינה אף במסגרת תסקירים מיום 21/6/2015 ומיום 6/10/2015 שהוגשו בת"פ 13538-04-14).

בהתאם לכך, ביום 22/12/2015 שונו התנאים המגבילים בהם שהה הנאשם והותרה יציאתו של הנאשם לעבודה בקייטרינג הממוקם בבסיס מפרשית, בתנאי פיקוח (עולה מתסקיר מיום 23/12/2015 שהוגש בת"פ 1073-04-13).

כבר למחרת שינוי התנאים, החל הנאשם בעבודה בקייטרינג. הנאשם העיד על עצמו בפני שירות המבחן כי טוב לו בעבודה, מרגיש מחויב לעבודה ולמעסיקיו. מדיווח שהתקבל ממעסיקיו עולה כי הוא עובד לשביעות רצונם. בשלב זה, שהה הנאשם בקהילה משך כשנה וחודשיים ונמצא בשלב מתקדם של טיפול במקביל ליציאה לעבודה ועתיד בהמשך להשתלב בהוסטל.

לאור זאת, העריך השירות כי בשלו התנאים לאפשר לנאשם לצאת לסוף שבוע בביתו ולפיכך הומלץ על שינוי התנאים המגבילים בהם היה שרוי הנאשם (עולה מתסקיר מיום 31/1/2016 שהוגש במסגרת מ"ת 13459-04-14 הקשור לת"פ 13538-04-14).

מתסקיר מיום 23/2/2016 (הוגש במסגרת ת"פ 10519-07-13) עולה כי הנאשם שהה בקהילה משך כחמישה עשר חודשים. לאחר שהפר את כללי המסגרת הוחלט על ידי גורמי הטיפול כי יופסק הטיפול בעניינו. טרם הפסקת הטיפול הוגדר הנאשם כמועמד להשתלב בהוסטל הקהילה ושיקום תעסוקתי ובמסגרת זו יצא הנאשם לעבוד החל מיום 23/12/2015 החל הנאשם לעבוד בקייטרינג בבסיס מפרשית.

בעקבות דיווח הקהילה לבית המשפט על הפסקת הטיפול, שב הנאשם ונעצר.

השירות התרשם כי הפסקת הטיפול בשלב זה עלולה להוות גורם סיכון עבור הנאשם, שיפגע בהשגיו עד כה ויחסום סיכוי לניתוב דרכו באופן חיובי. עוד התרשם השירות, כי המשך הטיפול במסגרת הוסטל יהווה גורם מפקח וטיפול ויכין את הנאשם, באופן הדרגתי, לחיים יציבים בתוך הקהילה, יאפשר לו השתלבות תעסוקתית ויפחית את הסיכון לחזרה לחיים עברייניים.

הנאשם הביע בפני השירות רצונו לסיים את ההליכים המשפטיים ולהמשיך בהליך הטיפולי והשיקומי שהחל. הנאשם הביע רצון להמשיך את התהליך שהחל במסגרת הוסטל ופיקוח במסגרת גורמי הטיפול בקהילה.

לאור כל האמור, התרשם השירות כי ענישה מחמירה עלולה לגרום לרגסיה משמעותית בהשיגי הנאשם. לאור זאת, המליץ השירות על הארכת המאסרים המותנים והעמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה במהלכו ישולב הנאשם בהוסטל טיפולי.

6. המאשימה עתרה להשית על הנאשם ענישה מחמירה ברף העליון של המתחמים שהציגה, להפעיל את המאסרים המותנים ולהשית על הנאשם מאסר מותנה משמעותי, קנס כספי והתחייבות וכן להפעיל התחייבות מת"פ 22034-05-10.

ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת מעשי הנאשם, במיוחד על רקע עברו המכביד של הנאשם, בגינו ריצה תקופות מאסרים ממושכות. ב"כ המאשימה ציינה כי במעשיו פגע הנאשם ברכוש וקניינו של אדם, בפרטיותו של האזרח ובביטחונו.

לענין עבירת הרכוש, הפנתה ב"כ המאשימה לתכנון מראש של הנאשם שהצטייד בסוס ועגלה עליה יוכל להעמיס את הציד.

לשיטת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעבירת ההתפרצות נע בין שניים עשר לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בעבירות האיומים נע בין מאסר של מספר חודשים עד שמונה עשר חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה התייחסה להליך השיקומי שעבר הנאשם תוך ציון כי מרכיב השיקום הוא אך מרכיב אחד מבין המרכיבים שעל בית המשפט לשקול בבואו לגזור את דינו של הנאשם.

מנגד, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בתקופת מעצר הנאשם, כתשעה חודשים.

ב"כ הנאשם ציין כי מלבד עבירת הפרת ההוראה החוקית, יתר העבירות שביצע הנאשם מצויות ברף הנמוך של העבירות.

ב"כ הנאשם הדגיש את ההליך הטיפולי המשמעותי והמוצלח שעבר הנאשם, משך כ-15 חודשים, כפי שפורט לעיל.

לענין המלצת השירות להארכת המאסרים המותנים, עתר ב"כ הנאשם שלא לאמץ המלצה זו ולהורות על הפעלת המאסרים המותנים, שהינם "חבי הפעלה", בחופף זה לזה ולעונש המאסר שיוטל על הנאשם.

בדברו האחרון, ציין הנאשם כי זו פעם ראשונה שהיה בקהילה משך זמן כה ארוך וביקש הזדמנות לחיות חיים נורמטיביים ולא לשוב לכותלי בית הסוהר.

7. בשים לב לכך שבמסגרת גזר דין זה נותן היום הנאשם את הדין על מעשים שבוצעו במועדים שונים, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אחד מהאירועים בהם הורשע הנאשם.

עבירת הפרת הוראה חוקית-

ביחס לעבירה זו - שכללה כניסה לבית מגורים בכוונה לבצע עבירת גניבה שעה שבהתאם לתנאים

המגבילים שהוטלו עליו היה על הנאשם להימצא במעצר בית - ציינו הן הסניגור והן ב"כ המאשימה כי מעשי הנאשם מצויים ברף העליון של עבירת הפרת ההוראה החוקית.

במעשיו, פגע הנאשם בשלטון החוק.

בחינת מדיניות הענישה מעלה, בין היתר, כדלקמן:

בעניין רע"פ 7683/13 **פרלמן נ' מדינת ישראל** (23/2/2014), אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה בעניין עבירת הפרת ההוראה חוקית שנע בין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

בעניין רע"פ 11761/05 **בורביע נ' מדינת ישראל** (29/12/2005) אישר בית המשפט העליון פסק דין שהשית על נאשם שמונה חודשי מאסר בפועל והפעלה בחופף של מאסר מותנה בן עשרה חודשים כך שבסך הכל יהיה על הנאשם שבפסק הדין לרצות עשרה חודשי מאסר. זאת, בגין עבירות של איומים והפרת ההוראה חוקית, שבוצעו כלפי רעייתו, על רקע הליכי פירוד בין בני הזוג.

לאור כל האמור, נראה כי ראוי לקבוע את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם כנע בין מספר חודשי מאסר לשמונה חודשי מאסר בפועל.

עבירת הסגת גבול-

במעשיו המתוארים - כניסה לחצר בית בכוונה לבצע גניבה - פגע הנאשם בצורך בהגנה על רכושם הפרטי של האזרחים, תחושת הביטחון האישי והפרטיות.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, בין היתר, כדלקמן:

בעניין רע"פ 7073/07 **אליהו נ' מדינת ישראל** (29/8/2007) אישר בית המשפט העליון עונש של שני חודשי מאסר שהושת על נאשם בעל עבר פלילי מכביד בגין עבירה של הסגת גבול.

בעניין רע"פ 4477/10 **יחיא נ' מדינת ישראל** (5/10/2010) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שהחמיר עונשו של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה לשבעה חודשי מאסר בפועל.

לאור כל האמור, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-7 חודשי מאסר בפועל.

עבירת כניסה למגורים לבצע עבירה-

במעשיו, שכללו כניסה לחצר בית מגורים באשקלון כשהוא מלווה בסוס ועגלה, במטרה לבצע גניבה, פגע הנאשם בצורך בהגנה על הפרטיות ותחושת הביטחון של הציבור.

לעניין נסיבות העבירה ייאמר כי דווקא הגעת הנאשם לבית מלווה בסוס ועגלה מצביעה על חוסר תחכום מצד הנאשם, שכן בסופו של דבר, בעלת הבית התעוררה כתוצאה מרעשי הסוס.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה, בין היתר, כדלקמן:

בעניין ת"פ 48063-03-13 **מדינת ישראל נ' ביטון** (14/11/2013) השית בית המשפט עונש של שמונה חודשי מאסר בפועל על נאשם שהורשע בעבירות של כניסה למקום מגורים וניסיון גניבה. בנוסף, הורה בית המשפט על הפעלת מאסר מותנה בן 24 חודשים באופן שהנאשם שעל הנאשם בפסק הדין לרצות עונש של 28 חודשי מאסר בפועל.

לאור כל האמור, נראה כי המתחם שנקבע לעניין עבירת הסגת הגבול ראוי גם לעניין עבירה זו של כניסה למגורים לבצע עבירה בנסיבות שתוארו - כנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות ל-7 חודשי מאסר בפועל.

עבירת האיומים (ת"פ 10519-07-13)-

באיומי הנאשם על שוטר ממוקד המשטרה (100) פגע הנאשם בצורך בהגנה על שלוות הנפש ותחושת הביטחון של הציבור.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן משקל לכך שהאיומים, שכוונו כלפי רעיית הנאשם, נאמרו לשוטר.

עוד יש ליתן משקל לתוכן האיומים.

ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 1293/08 **קורניק נ' מדינת ישראל** (25/6/2008). שם, אישר בית המשפט העליון עונש של שניים עשר חודשי מאסר בפועל שהושת על נאשם בגין עבירה של איומים.

סברתי כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם בעבירת האיומים כנע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר בפועל.

עבירת התקיפה -

עבירה זו מתייחסת לבעיטת הנאשם ברגלה של המתלוננת, שחלפה בשביל הסמוך למקום מגורי הנאשם כאשר הנאשם יצא מפתח ביתו מלווה בכלבו.

במעשיו אלה פגע הנאשם בצורך בהגנה על גופו ותחושת הביטחון של הציבור.

לעניין נסיבות העבירה יצוין מחד גיסא שמכתב האישום עולה כי מעשי הנאשם נעשו ללא סיבה נראית לעין וללא פניה כלשהי אליו מצד המתלוננת. מאידך גיסא, בחינת נסיבות העבירה מעלה כי אין המדובר בתקיפה המצויה ברף הגבוה של עבירת התקיפה.

בחנת מדיניות הענישה בעבירת התקיפה מעלה, בין היתר, כדלקמן:

בעניין ת"פ (אילת) 1940-10-11 **מדינת ישראל נ' זכריה** (20/1/2015) נדון עניינו של נאשם, פליט סודני ששהה במתקן "חולות", שחבט בפניו של מתלונן ופגע בעינו באמצעות מנעול שהחזיק בידו והפילו ארצה. בהמשך, בעוד המתלונן היה שרוי על הארץ, והתפתל מכאבים, חבט בו הנאשם בגבו באמצעות מקל.

בית המשפט קבע את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר מותנה לשניים עשר חודשי מאסר בפועל תוך אזכור מספר רב של פסקי דין שעניינם עבירה של "תקיפה סתם". סופו של דבר, הסתפק בית המשפט בעונש של מאסר מותנה, תוך ציון כי בנסיבותיו המיוחדות של המקרה צא לנכון שלא למצות את חומרת הדין עם הנאשם.

לאור כל האמור, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה המתוארות כנע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

עבירת האיומים - (ת"פ 19578-07-13)

עבירה זו מתייחסת לאיום הנאשם על שכנתו ועל בנה (האיומים נאמרו בפני השכנה). זאת, לאחר שקודם לכן, בשעת לפנות בוקר, הבחינה בנאשם עומד מול ביתה ומשמיע קולות על מנת לגרום לכלבי השכנה לנבוח.

אף במעשיו אלה פגע הנאשם בצורך בהגנה על שלוות הנפש ותחושת הביטחון של הציבור.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן משקל לתוכן האיומים שכוונו אף כלפי בנה של השכנה ולמעשי הנאשם שקדמו לאיומים.

בנסיבות אלה, נראה כי ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות לשישה חודשי מאסר בפועל.

8. בגזירת עונשו של הנאשם מצאתי מקום ליתן משקל משמעותי להליך הטיפולי שעבר הנאשם במסגרת

ההליכים המשפטיים, אף שהליך זה ידע לא מעט קשיים ומורדות. בשקלול מכלול השיקולים שפורטו לעיל, ובמיוחד נסיבות העבירות, עברו הפלילי של הנאשם, נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, הודאתו בכל העובדות שתוארו בכתבי האישום כמפורט לעיל והבעת רצון הנאשם לחיות חיים נורמטיביים שהתרשמתי שהינה אמיתית וכנה, מצאתי מקום להשית על הנאשם תקופת מאסר בת עשרה חודשים תוך הפעלת שני המאסרים המותנים, חלק במצטבר וחלק בחופף, והפעלת ההתחייבות, כפי שיפורט בהמשך.

יש לקוות שהנאשם ימשיך בהליך שבו החל, עם שחרורו, ירחק מהעולם העברייני, כפי שהביע רצונו בפני שירות המבחן, תוך הצטרפות למסגרת של הוסטל.

סברתי כי מדובר בתקופת מאסר שאף היא תהווה גורם מרתיע לנאשם מלשוב על מעשיו תוך מתן משקל להליך הטיפול שהחל הנאשם ותמריצו להמשיך ולילך בדרך זו.

9. לפיכך הנני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. הנני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 19/6/2011 במסגרת ת"פ 22034-05-10 ואח' מיום 19/6/11, מותב זה (6/ת).

2. הנני מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם ביום 9/10/2011 במסגרת ת"פ 25669-01-11 ואח' מיום 9/10/11, מותב זה (7/ת).

הנני מורה כי המאסר המותנה נשוא פסקה זו יופעל מחציתו בחופף למאסר המותנה נשוא פסקה 1 ומחציתו במצטבר, כך שסה"כ תקופת המאסרים המותנים המופעלת תעמוד על 10 חודשים.

3. 10 חודשי מאסר בפועל.

5 חודשים בחופף ו-5 חודשים במצטבר למאסרים המותנים שהופעלו, בניכוי ימי מעצרו כדלקמן: **מיום 3.7.13 עד 7.7.13; מיום 9.3.14 עד 13.3.14; מיום 6.4.14 עד 18.11.14 ומיום 21.2.16 ועד היום.**

4. 7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים מיום השחרור עבירת רכוש מסוג פשע.

5. 5 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור במשך 3 שנים עבירת רכוש מסוג עוון, או עבירה אחרת מסוג עוון בה הורשע.

6. הנני מורה על הפעלת התחייבות כספית בסך 6,000 ש"ח כך שתשולם ב-10 תשלומים,

עמוד 10

חודשיים שווים ורצופים מיום 1.11.16 ואילך.

ככל שלא יעמוד בתשלום ההתחייבות כולה עד תום תקופת התשלום, יהיה עליו לרצות חודש מאסר תמורתה.

7. התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח שלא יעבור תוך 3 שנים מיום השחרור, עבירה מסוג פשע או עוון כנגד הרכוש.

זכות ערעור כחוק

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , סגנית נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

תוך 7 ימים תוגש בקשה בעניין המוצגים.

ניתנה והודעה היום כ"ז אדר ב' תשע"ו, 06/04/2016 במעמד הנוכחים.

דינה כהן , סגנית נשיאה

הוקלד על ידי עפרה יחזקאלי